

som Arbejderforsikrings-Raadets Formand Hr. Philipsen i sin lille Særbetænkning stærkt peger paa, efter min Mening med fuldkommen Ret. Det er den Bestemmelse i Landstingsmand Steinckes § 254, der opstiller den Betingelse for Støtte fra det offentlige, „at Moderen ikke udenfor Ægteskab samlever med Barnets Fader eller med en anden Mand, med hvem hun har Børn; i sidstnævnte Tilfælde kan Udbetaling dog ske, saafremt denne vilde kunne foretages, hvis Parterne var gifte med hinanden“. Landstingsmand Steincke bruger meget stærke Ord om det fuldkommen demoraliserende i ikke at have en saadan Betingelse for Hjælpens Ydelse, og her er jeg enig med ham og Arbejderforsikrings-Raadets Formand.

Der kunde anføres mangfoldige andre Indvendinger af denne Art mod Konventionsudkastet. Man har, som Frk. Black med saa god Grund har peget paa, ikke en Gang taget Forbehold overfor Kvinder, der er ansatte i meget indbringende Stilling, f. Eks. Kontorvirksomhed, Kvinder, der maaske oppebærer en Gage paa flere Tusinde Kroner, disse skal have Ret til Dagpenge, medens f. Eks. en Tjenestepige, der føder et Barn, ikke har Ret til Dagpenge. Det er en Bestemmelse, som umulig vil kunne gennemføres i dansk Lovgivning. Frk. Black peger ogsaa paa, at hvis vi vedtager Konventionsudkastet rent og skært, vil kvindelige Tjenestemænd — det er et Udtryk, vi jo maa bruge —, samtidig med at de har den i Tjenestemandsløven hjemlede Ret til i 6 Uger efter Fødselen at oppebære halv Gage, blive berettiget til yderligere at oppebære Dagpenge af Stat eller Kommune af saa og saa mange Kroner, og det, uanset at de maaske oven i Købet har en Forsørger! Jeg vil oprigtig talt gerne se det Parti her i Rigsdagen, der virkelig vilde opretholde disse Bestemmelser, og som vilde vove at sige, at de gjorde det ud fra humane eller sociale Synspunkter.

Jeg føler mig overbevist om, at man med Hensyn til dette Lovforslag i endnu langt højere Grad end med Hensyn til det foregaaende om Forbud mod Kvinders Natarbejde kan sige, at det er ganske teoretisk opbygget, at det fuldkommen mangler Kontakt med danske Forhold paa disse Omraader. Intet Parti her hjemme vil efter min Overbevisning i Øjeblikket kunne forelægge eller stemme for et Lovforslag, der med Rette kunde siges at dække Konventionsudkastet. Men, som jeg sagde før, jeg er klar over, at Lovforslaget kommer fra en saadan Kilde og paa en saadan Maade,

at man selvfølgelig maa være villig til med al Anerkendelse af det humane Formaal og de smukke Tanker, der ligger bagved Konventionsudkastet, at drøfte det med al mulig Velvillie i et Udvalg. Jeg vil dog ikke lægge Skjul paa, at jeg anser det for ugørligt at naa til et Lovforslag, der skulde kunne siges at dække Konventionsudkastet; men derfor er det ingenlunde umuligt, at Overvejelserne kan føre til et eller andet Fremskridt i dansk Lovgivning paa det herhenhørende Omraade.

Helga Larsen: Forslaget til Lov om Ratifikation af den internationale Konvention vedrørende Kvinders Arbejde før og efter Barnefødselen skal jeg paa mit Partis Vegne tillade mig at anbefale paa det varmeste, idet jeg vil udtale Haabet om, at et Lovforslag i alt væsentligt som det af Socialraadets Sekretariat udarbejdede snarest maa blive forelagt og gennemført her i Rigsdagen. Lovforslaget har til Hensigt at sikre alle arbejdende Kvinder en Hjælp i 6 Uger før og 6 Uger fætter Fødselen. Der stilles som Betingelse bl. a., at vedkommende maa være Medlem af en anerkendt Sygekasse. Denne Bestemmelse har min Tilslutning; derimod maa jeg tage Afstand fra Kravet om, at Kvinden skal være gift. Det er af Hensyn til Barnet, at Kvinden skal beskyttes, derfor maa Kvinden komme i anden Række, og derfor bør der ikke være Forskel paa gifte og ugifte.

Dette Lovforslag vil, hvis det bliver gennemført, faa den allerstørste Betydning for de arbejdende Kvinder. Disse er som Regel fattige Mennesker, der ikke selv har Raad til at tage sig den tiltrængte Hvile efter en saadan Affære. Vi havde i Arbejdsløshedskasseloven en Paragraf, der kaldtes for Barselhjælpen, og som gav Kvinderne Ret til Understøttelse 4 Uger efter Fødselen. Men ved den sidste Revision af Arbejdsløshedskasseloven blev denne Bestemmelse strøget, og det har været til stor Sorg for de arbejdende Kvinder ikke mere at kunne hæve denne Understøttelse. Følgen har været, at de fleste Arbejderkvinder — idet de ikke har Raad til at være borte fra Arbejdet længere end højst nødvendigt — har skaffet sig den forlangte Lægeattest og har begyndt Arbejdet igen efter 14 Dages Forløb. Dette Forhold er skadeligt baade for Moderen og Barnet, og derfor kunde det være godt, hvis man kunde naa til at sikre disse Mennesker en Understøttelse 6 Uger før og 6 Uger efter Fødselen.

Jeg udtaler min Glæde over Bestemmelsen om, at diegivende Mødre skal have